

Եղիշե Չարենց

Նետեն՛լ է երկաթե մի ձեռք

Նետեն՛լ է երկաթե մի ձեռք
Դեպի վեր ոսկի մի ծնծղա.
Բռնկվել է ոսկի ծնծղան,
Դարձել է արնածոր մի վերք:
Վառվել է երկնքում հակինթ
Ու ծորում է արյունը յուր կեզ,
Չոհվե՛լ է երկնքում վճիտ.
Ինչքան լա՛վ է հատնումը հրկեզ.